

Krystyna Piotrowska, Andrzej Matoga

Opatowiec, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 13, 95

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OPATOWIEC
woj. kieleckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr Krystyna Piotrowska i mgr Andrzej Matoga. Finansował WKZ w Kielcach przy udziale Urzędu Gminy w Opatowcu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halszackiego.

Kontynuowano badania ratownicze prowadzone uprzednio w latach 1975-77. Przebadano obszar o powierzchni 160 m² odkrywając 35 ciałopalnych, popielnicowych grobów kultury łużyckiej /nr 185-219/. Większość odkrytych obiektów składała się z pojedynczego naczynia - popielnicy, wypełnionego przepalonymi kośćmi. Do nielicznych należy zaliczyć groby, w których popielnicę nakrywała misa odwrócona dnem do góry. W grobie 186 jako nakrycie popielnicy użyto placka glinianego.

Skłomnie przedstawia się wyposażenie grobów w dodatkowe wyroby ceramiczne. Pojedyncze czerpaki zawierały groby 202 i 208, a przy popielnicy z grobu 191 znaleziono ustawione ukosem dwa naczynia - niewielką misę i czerpak. Często natomiast wśród przepalonych kości, wewnątrz popielnic, znajdowano drobne ozdoby brązowe.

Na popielnice używano niemal wyłącznie naczyń wazowatych i garnków. Wśród waz do najczęściej spotykanych należą formy o baniasnym brzuścu i wyodrębnionej, stożkowatej szyjce. Zwykle były one zdobione u nasady szyjki pojedynczymi lub podwójnymi liniami, a poniżej, na górnej części brzuśca grupami na przemian ukośnych, głęboko rytych żłobków. W kilku przypadkach stwierdzono też ornament wykonany przez odciśnięcie na powierzchni naczynia skośnie żłobkowanego naszyjnika. Do wyjątków należą wazy zdobione ornamentem plastycznym. Jeden tego typu egzemplarz z grobu 195 zdobią umieszczone poniżej największej wydętości brzuśca listwy z dołkami palcowymi.

Wszystkie odkryte podczas tegorocznych badań garnki należy zaliczyć do form jajowato-beczukowatych. Odznaczają się one schropowaną powierzchnią i są zwykle zdobione w górnych partiach pojedynczymi guzkami lub listwami karbowanymi, nalepionymi poziomo lub ukośnie.

Misy pełniące na cmentarzysku funkcję naczyń nakrywających popielnice należy zaliczyć do form półkulistych lub o brzegu zagiętym do wewnątrz. Powierzchnie mis są gładkie lub schropowane. Do nielicznych należą okazy zdobione.

Badania będą kontynuowane.

RUMIA,
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku